

EINDVERSLAG

Thomas, Sacha en Jos
speelt

HERINNERINGEN AAN MIJN BROER

tekst
Toon Tellegen

Inhoudsopgave:

Thomas, Sacha en Jos	3
Inhoud	3
Thematiek	3
Vorm	4
Muziek	5
Werkmethode	6
Publiciteit	8
Werkveld	13
Blik op de toekomst	14

Thomas, Sacha en Jos

Wij zijn een spelers/makers collectief. Wij maken volwassenvoorstellingen met een jeugdige blik en jeugdvoorstellingen die geschikt zijn voor volwassenen. Ons werk is beeldend en talig met een transparante speelstijl en jongensachtige energie. Lief zonder zoetsappig te zijn en tegelijkertijd stoer en slim.

Wij hebben in het begin van 2018 de aanvraag ingestuurd voor het project: **Herinneringen aan mijn broer**. Een tekst van Toon Tellegen. Na een rijke geschiedenis met de schrijver heeft hij ons gevraagd een voorstelling te maken van zijn toen nog uit te komen novelle: De Seringenboom, Herinneringen aan mijn broer. Deze voorstelling heeft met succes gespeeld op theaterfestival de Parade (2018) en heeft een tour door de theaters van Nederland gehad vanaf maart 2019 (inclusief extra boekingen in Arenbergsschouwburg/Antwerpen, Zaal2/Het Nationale Theater en tweemaal in de grote zaal van Theater Bellevue).

Inhoud

“Mijn broer was een held. En als iemand het daar niet mee eens was, dan kende hij mij broer niet of wist hij niet wat een held was.”

Toon Tellegen.

De voorstelling is een montage geworden van korte verhalen over een rustige, gevoelige jongen met een rijke fantasie. Hij kijkt enorm op naar zijn zes jaar oudere broer en geeft om niemand zoveel als om hem. Zijn broer is een eenling en bijzonder in zijn soort. Hij is dun, maar ijzersterk, tegendraads en vooral voor niemand bang.

Samen maken zij van alles mee. Ze rijden op de rug van hun hond Jasper. Ze gooien brandende sneeuwballen. Ze scheuren met een opgevoerde fiets over het kraakverse ijs en varen in het holst van de nacht met een kano de Maas op. Heldendaden die berusten op de waarheid, maar al snel een absurdistische wending krijgen.

Opbouw:

In het begin vertelt de jongen dat zijn broer een held is en hij hem na zijn achttiende niet meer heeft gezien. De scènes die daarop volgen zijn stuk voor stuk heldenverhalen over zijn broer. De voorstelling eindigt met het vertrek van de broer en de impact die dat op de kleine jongen heeft. Wij hebben gekozen voor deze “eenvoudige” opbouw om de voorstelling zo helder mogelijk te houden. De verhalen zijn al zo rijk en fantasievol, dat er geen complexere dramaturgie nodig is.

Thematiek

“Wat niet echt is gebeurd, had wel kúnnen gebeuren. Mijn broer was een heel bijzonder iemand. Niets was voor hem onmogelijk.”

Toon Tellegen

Deze zin is het uitgangspunt geworden van de voorstelling en het is ook niet voor niks de introductie van het stuk. We geven het publiek een kader naar hoe ze naar de jongen en zijn verhalen kunnen kijken. Het gaat over afscheid nemen en iemand vervolgens tot een held vernoemen. Over een jongen die zijn broer op een voetstuk heeft geplaatst en dat koste wat het kost verdedigt en het publiek overtuigt waarom hij op dat voetstuk hoort. Elk verhaal weer opnieuw en steeds weer met fantasievolle wendingen.

De kracht van deze kinderlijke naïviteit zorgt ervoor dat de grens tussen fantasie en waarheid vervaagt, maar de herinnering des te meer tot leven komt. Zoals een bezoeker terecht opmerkte: “Je weet vrijwel meteen dat de oudere broer niet zo fantastisch was als dat die jongen vertelt, maar toch wil je dit geloven en ga je helemaal met de jongen mee om maar niet die herinneringen kapot te maken. Die troost van de fantasievolle herinnering is nog waardevoller dan de gedesillustioneerde waarheid die verteld kan worden.”

Vorm

In onze voorstellingen geeft de inhoud de vorm aan en andersom. Welk beeld en welke vorm heeft een scène nodig om de tekst nog meer tot de verbeelding te laten spreken. De vormgeving moet de vertelling ondersteunen. Hoe geef je herinneringen vorm en hoe wordt het niet te letterlijk en blijft er toch ruimte voor de verbeelding over? Hoe kan je iets reconstrueren? Dit was onze zoektocht tijdens het proces. Samen met vormgeefster Hiske de Goeije zijn wij er naar ons inzien erg in geslaagd de sfeer van de tekst en het oorspronkelijke boek te vertalen naar theater.

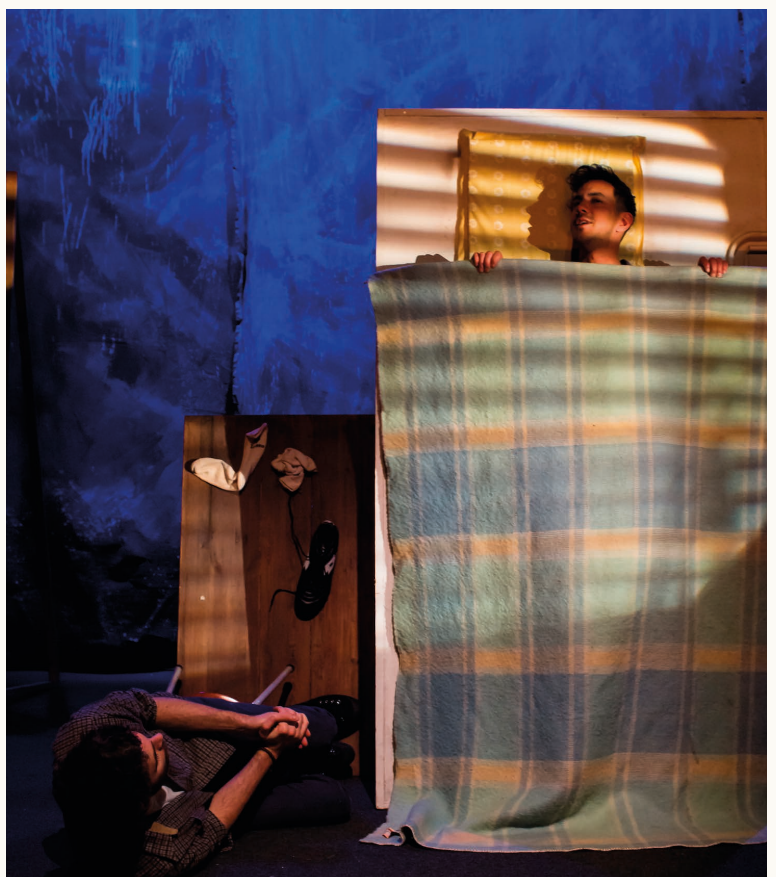
Wij hebben ons gehouden aan de volgende criteria:

- De broer was een rawdouwder en timmerde alles aan elkaar op zijn zolder wat hij maar kon vinden. Alles wat wij maakten zou dus dan ook moeten lijken alsof de broer het zelf gemaakt zou kunnen hebben.
- Alle verhalen spelen zich in zich af eind jaren 40/ begin jaren 50. Een analoge periode. Vandaar dat we ons hebben verplicht op alleen analoge manier beelden te scheppen.
- De attributen en decorstukken moeten lijken alsof het zo uit die periode komt of een deel van het huis waarin ze hebben geleefd.
- Zo veel mogelijk alle decorstukken dubbel gebruiken zodat het meerdere betekenissen en beelden kan geven.

Voorbeelden:

We hebben panelen gemaakt met leidingen, oud gescheurd behang, stopcontacten en ramen. Allemaal makkelijk verplaatsbaar en multi-inzetbaar. Zo werd een wit wandje met een pijpleiding erop, alsof het uit een meterkast komt, gebruikt om een diaprojector op te projecteren, wat later weer het bovenaanzicht van een bed werd. Een wand van kapotgescheurd behang werd de plattegrond van het stadje. En een hanglamp boven een bureau vol kapotgescheurde boeken en schriften werd een spaceship dat op de maan landde.

Omdat het in dit geval over korte verhalen op verschillende plekken gaat, hebben we niet een eenduidig statisch toneelbeeld. Het toneelbeeld bestaat uit allerlei kleine attributen, decorstukken, schilderijen en doeken geordend bij elkaar als ware een atelier/werkplaats. Om al deze losse elementen aan elkaar te verbinden hebben we ervoor gekozen om het achterdoek handmatig met grove vegen te schilderen als woest water op een rivier of zee. Het water staat voor de dierbaarste herinnering van het hoofdpersonage en is daarom het grootste schilderij wat er te zien is.

Muziek

Arend Bruijn heeft de muziek gecomponeerd. Het feit dat we deze keer met een componist konden werken heeft de kwaliteit van ons werk flink versterkt. Iemand die precies aanvoelt wat een scene nodig heeft en daarop muziek componeert. Sacha en Arend hebben veel samengewerkt om te zorgen dat alles dezelfde sfeer had en inhoudelijk klopte.

Muziek fungeerde als:

- ***Drive tussen de scenes.***

Omdat de voorstelling verhaal op verhaal is, heb je het gevoel nodig dat de urgentie steeds meer oploopt om die verhalen te vertellen. Het gevaar van het stuk was dat het ging kabbelen. Om dat tegen te gaan hebben we gekozen voor een ritmische tussenstukjes die steeds meer in tempo opliepen.

- ***Fantasiewereld van de jongen***

In de ogen van de jongen is zijn broer een held. Vandaar dat we tijdens de scenes op zoek zijn gegaan naar hoe we dit heldendom kunnen vertolken in muziek. Arend is filmcomponist en in film zijn heroïsche muziekstukken een bekend fenomeen. Arend heeft daarop gebaseerd nieuwe composities gemaakt.

- ***Emotionele en innerlijke wereld van de jongen.***

De reden dat de jongen al die verhalen vertelt komt vanuit een gemis en de wens de hem weer tot leven te brengen. Voor deze laag, zonder dat het pathetisch werd, hebben we gezocht naar geluiden en muziek die zijn innerlijke wereld weergeven. Uiteindelijk zijn het meer akkoorden geworden en klanken die een gevoel weergeven.

“Herinneringen aan mijn broer is zorgvuldig verteld, vormgegeven en van muziek voorzien.”

**Dick van Teijlingen.
Theaterkrant.**

ARTISTIEK:

In de voorbereidingen hebben we allen een taak op ons genomen. Jos heeft de tekst van Toon Tellegen vertaald en herschreven naar theater. Thomas heeft samen met vormgeefster Hiske de Goeije het decor vormgegeven. Sacha heeft met componist Arend Bruijn de muziek en sferen gecreëerd. Een verdeling waarin wij als makers onze fascinatie en expertise konden inzetten en ons verder konden ontwikkelen.

Om deze drie werelden nauwkeurig samen te krijgen is Ramses Graus gevraagd voor de eindregie. Hij is gedurende ons maakproces in en uit gevlogen om ons te bij te sturen, scènes vast te zetten en aan te geven dat sommige dingen al goed waren. Ramses is net als wij een maker en acteur, spreekt onze taal en weet als geen ander met dit materiaal om te gaan.

De moeilijkste fase van ons werk was dat alles samen moest komen. Het is naast een tekstvoorstelling ook een choreografie van objecten met muziek en lichtcues. Alles staat en valt bij deze timing. Terwijl wij als acteurs al deze ballen proberen hoog te houden, moet je als publiek alleen een geoliede machine zien waarin je van beeld na beeld wordt verrast.

Niels Runderkamp, technicus, heeft niet alleen de voorstellingen gedraaid, maar ook het lichtontwerp gedaan. Niels heeft eerder gewerkt bij Ulrike Quade Company en Nicole Beutler. Zijn passie voor beeldend en fysiek theater zorgde ervoor dat hij meteen binding had met ons en het werk.

Wij zijn erg blij met ons samengestelde artistieke team met Hiske de Goeije, Arend Bruijn, Ramses Graus en Niels Runderkamp. Allemaal getalenteerd, hardwerkend en bovendien bijzonder aardige mensen. Wat niet onderschat moet worden om goed samen te kunnen werken.

PRODUCTIONEEL:

'n More is onze zakelijke leiding en heeft ons productieel gesteund. Hoewel het budget het niet toeliet om een productie leider in te zetten, heeft 'n More ons enorm geholpen door hun stagiaire Ilze Versloot in te zetten voor de periode op de Parade zomer 2018. Zij was het aanspreekpunt op het festival en heeft gezorgd voor een team van vrijwilligers. Wij zijn 'n More en Ilze ontzettend dankbaar.

Voor de repetitie en speelperiode in 2019 hebben wij zelf de productie op ons genomen. Omdat er voor de vormgeving specifieke props nodig waren, hebben Hiske en Thomas op artistiek vlak alles gedaan. Dit zal in de toekomst waarschijnlijk ook zo blijven, omdat zij precies weten wat er moest komen.

In de toekomst, om onszelf niet uit te putten, willen we werken met iemand die de taken van de praktische kant van de productie over kan nemen. Hoewel het nu allemaal goed is verlopen, is het om naast creatief ook praktisch en logistiek verantwoordelijk te zijn een grote klus. Je bent op deze manier maker/acteur/productie en buschauffeur in één en dat is dodelijk om creatief te blijven.

Alles wat op de lange termijn moet gebeuren wordt daardoor uitgesteld en dat is echt zonde omdat we ons bestaansrecht nog aan het opbouwen zijn.

Festival versus Theater

Er waren vraagtekens over hoe wij een korte versie naar een lange versie konden maken. Dat stond niet goed genoeg in ons plan beschreven. Wij hebben bij het maken van de korte versie al gekeken naar wat geschikt was voor de lange versie en wat noodzakelijk was voor de korte versie. Omdat het een montage van korte verhalen was, konden we per versie kijken naar de dynamiek, de humor, de tragiek en het thema wat er overeind bleef.

De voorstelling werkte goed op de Parade omdat je, als bezoeker, van een rumoerige omgeving en in andere wereld stapt en na 5 minuten totaal vergeet dat je op een festival bent. Op een vloer van 5 bij 5 meter verschijnen continu nieuwe werelden. Als spelers hebben we gemerkt dat we flink energie moesten blijven geven. De concentratieduur van het publiek was kort ivm de hitte van de tent (Het kon wel boven de 40 graden worden) en de afleiding van het luide omgevingsgeluid. Hoewel we zeer dicht op het publiek stonden, hebben we gekozen wel met zenders versterkt te spelen. Zo hoefden wij niet over het omgevingsgeluid heen te schreeuwen en konden we toch de intimiteit behouden. De ervaring van deze intimiteit van deze versie was de grootste kwaliteit van deze versie.

In het theater konden we uitpakken. We konden de beelden beter uit lichten, focus geven, stiltes laten vallen en de scènes langer uit spelen. De tekst en de beelden kwamen in deze versie nog beter tot zijn recht. Waar we in de festivalversie maar 8 lampen konden gebruiken hadden we in de theater ruim beschikking over verschillende speciaaltjes en grote lichtwissels. In het maakproces voor de lange versie hebben we het bestaande materiaal herbekeken en kaler gemaakt dan dat we in de zomer hadden gespeeld. In het theater heb je de concentratie van het publiek al van nature en kunnen er langere stiltes vallen.

Publiciteit

Voor de publiciteit heeft Dagmar Bokma voor ons gewerkt en ons gecoördineerd in wat te doen. De periode van publiciteit bestaat uit twee periodes: theaterfestival de Parade en de theatertour. Voor de festivalperiode hebben we besloten om alleen het noodzakelijke te voorbereiden. Dat wil zeggen: poster, publiciteitsbeeld, trailer en social media. Pers hebben we niet achteraan gezeten, omdat wij uit ervaring wisten dat de pers al via het festival kwam en wij zo in de aanloop voor de premiere van de theaterversie een eigen persbericht de deur uit konden doen.

Gelukkig heeft dit ook zo uitgepakt, want zowel de Volkskrant, Theaterkrant en het Parool zijn langs geweest en heeft drie ontzettend positieve recensies over de voorstelling geschreven. (In de bijlage hebben wij alle recensies bij elkaar gezet.)

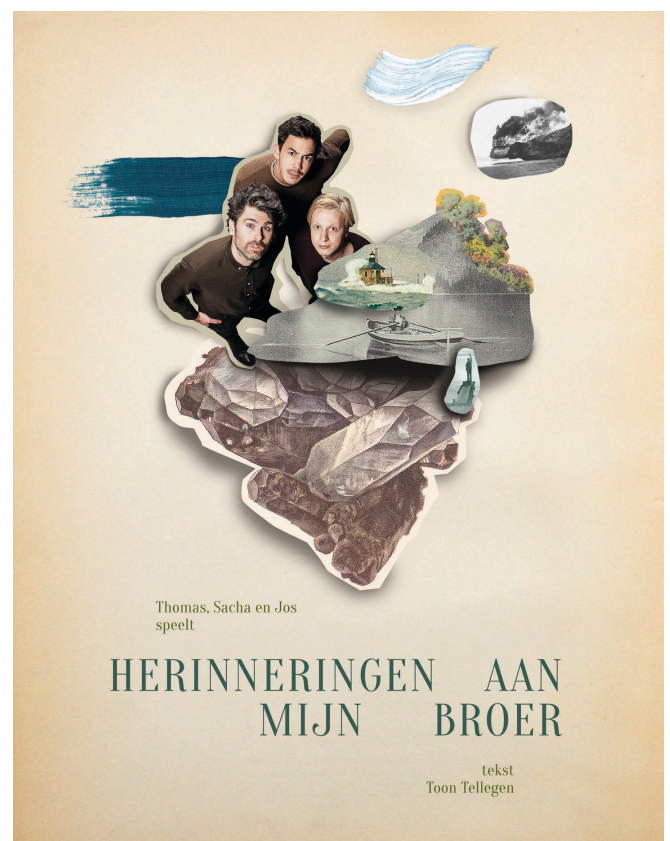
Vorbereidingen

Publiciteitsfoto:

Voor ons publiciteitsbeeld hebben we gewerkt met Kamerich&Budwilowitz/EYES2. Wij kennen dit fotografen duo uit eerdere projecten. Zij staan bekend om hun sferische beelden en gebruik van licht. Met dit in het achterhoofd en de weet dat guy later deze foto wilde integreren in zijn posterontwerp zijn we op een beeld gekomen waar wij als acteurs naar de camera kijken alsof je als toeschouwer op ons neerkijkt.

Poster:

Voor de poster hebben we beeldend kunstenaar Guy Vording gevraagd. Guy staat bekend om zijn collagewerk. Het is sober, maar toch poëtisch. Omdat onze voorstelling ook een collage is van verhalen en beelden, sloot dit aan bij zijn werk. Wij zijn ontzettend trots op het eindresultaat. De poster zelf is al een kunstwerk op zichzelf. Deze lijn willen wij graag doorzetten.

Trailer:

We hebben het geluk gehad om weer met Mink Pinster / MiLLK te mogen werken. Wij kennen Mink omdat wij vroeger, onder de vleugels van Het Nationale Theater, met hem onze eerdere trailers hebben gemaakt. Onze samenwerking is altijd al succesvol geweest en gelukkig pakte dit keer dat ook uit. Tijdens de repetitieperiode is de trailer gemaakt. Hierdoor hadden we al het materiaal al om de trailer in één dag te schieten. De trailer ademt dezelfde sfeer uit als de voorstelling en is daarom een perfect visitekaartje.

Website:

Wij zijn geen groot gezelschap, dus onze website dient alleen ter informatie en vindbaarheid. We hebben er daarom voor gekozen om zelf onze website te ontwerpen. Thomas en Sacha doen dit naast hun werk ook voor andere gezelschappen. Het scheelt een hoop kosten en we hebben het zelf in de hand. Wij wilden een simpele, maar mooie website. Het doel was om binnen 2 minuten alle informatie te krijgen en een goede impressie krijgen van ons werk.

Boekenleggers:

Omdat onze voorstelling is gebaseerd op Toon Tellegen zijn novelle hebben wij ervoor gekozen om, in plaats van met flyers te werken, boekenleggers uit te delen na de voorstelling. Er mag niet geflyerd worden op het festival, maar op deze manier konden we ons publiek een cadeau geven waarop de achterkant de informatie van onze voorstelling stond en inclusief speellijst voor de theatertour in 2019.

Gedurende het festival:

Recensies:

De afdeling Publiciteit van de Parade was erg enthousiast over onze voorstelling. Dat heeft geholpen in dat zij ons hebben voorgesteld aan de kranten en recensenten. In de bijlage zijn de uitgebreide recensies te lezen. Op de volgende pagina staan quotes van de recensies.

Mond op mond:

Om succesvol te zijn moet je voldoen aan een paar eisen: een goede voorstelling hebben en geliefd zijn bij het personeel. Wij hebben ervoor gekozen om de eerste voorstellingen zoveel mogelijk personeel in onze tent te laten zitten, omdat zij diegene zijn die je aanraden bij het publiek. Als er eenmaal te ronde gaat over het terrein dat een voorstelling goed is en dat je die moet zien, heb je gegarandeerd een volle tent. 20 minuten voordat de voorstelling begon hebben we over het terrein rondgelopen om reclame te maken voor onze voorstelling (het wel bekende 'parade maken') Uiteindelijk in Amsterdam stonden mensen een half uur voordat de kassa opening al in de rij om een kaartje te bemachtigen.

Social Media:

Dit beheren wij allemaal zelf. Er zijn voor facebook naast alle posts die natuurlijk worden gedaan, ook advertenties uitgezet om meer volgers te krijgen en daardoor groter bereik te krijgen.

Boeken:

Na afloop van alle voorstellingen hebben wij het publiek de kans gegeven om het boek ' De seringenboom, Herinneringen aan mijn broer' te kopen. Dit was een goede toevoeging na de voorstelling. Direct na de voorstelling deden we nog een klein nawoord om het publiek te bedanken en hen de mogelijkheid te geven de verhalen die ze net hebben gehoord te kunnen kopen. Dat vond het publiek erg sympathiek en zijn er per voorstelling een stuk of 3 verkocht.

DE VOLKSKRANT *** - KARIN VERAART

“WIE DAT HEEL MOOI KAN OPSCHRIJVEN IS TOON TELLEGEN. EN WIE DAT HART-
VERWARMEND VOOR HET VOETLICHT KUNNEN BRENGEN,
DAT ZIJN THOMAS, SACHA EN JOS. “

“HERINNERINGEN AAN MIJN BROER IS EEN INNEMENDE EN INTIEME
VOORSTELLING OVER (KINDER-) DROMEN, SOLIDARITEIT, FANTASIE EN AFSCHIED. “

DE THEATERKRANT *** - DICK VAN TEYLINGEN

“HET IS ERG TERECHT DAT DE VOOR-
STELLING IN EEN UITGEBREIDE VERSIE OP
TOURNEE GAAT, IN MAART EN APRIL
VOLGEND JAAR.“

broer:

Mijn VADER

HET PAROOL – HANS SMIT

“TELLEGEN VROEG DE MAKERS ZELF OM DEZE VOORSTELLING TE MAKEN, EN
HET IS EEN JUWEELTJE GEWORDEN”

“EEN VOORSTELLING OVER AFSCHIED NEMEN DIE AANKOMT, OOK ALS JE ZELF
GEEN OUDERE BROER HEBT GEHAD”

Vanaf dit moment is Dagmar Bokma intensief betrokken geraakt bij het project. Dagmar heeft alle communicatie en voorbereidingen met de theaters gedaan. Zij heeft daarbij optimaal gebruik gemaakt van de al tijdens de Parade-voorstellingen verzamelde content en lovende kritieken van de pers.

De grootste slagkracht en potentie voor het bereiken van publiek voor de voorstelling ligt bij de theaters zelf en daarom is er stevig ingezet op een toolkit die de theaters alle materiaal in handen gaf voor een succesvolle campagne. De toolkit bevatte teksten in verschillende lengtes, het campagnebeeld en scènefoto's, de theaterale en tot de verbeelding sprekende trailer die we maakten met Mink Pinter van MiLLK, een trailer met scènebeeld, alle recensies die verschenen in de pers en losse quotes en sterren, informatie over mogelijkheden rondom publiekswerking, het persbericht en een overzichtelijk communicatieplan met achtergrondinformatie, thematiek, beoogde doelgroepen, positionering, een SWOT-analyse, suggesties voor acties en een overzicht van beschikbare middelen en kanalen. Het verspreiden van de toolkit werd telefonisch en per mail opgevolgd voor een plan op maat.

In veel theaters gold dat we meer onze aanwezigheid in de theaters en hun middelen hebben kunnen vergroten in de vorm van een interview in hun kwartaaluitgaven of festivalbrochure, schoolvoorstellingen en previews.

Naast het optimaal voorzien van de theaters van input rondom de voorstelling zijn we op zoek gegaan naar sterke partners met grote communicatiekanalen in de doelgroep 'literatuurliehebbers' om de voorstelling onder de aandacht te brengen van potentieel publiek. Die hebben we uiteindelijk gevonden in Uitgeverij Querido (de uitgever van het werk van Toon Tellegen), die diverse keren over de voorstelling hebben bericht in hun social media-kanalen. Ook het CPBN is benaderd. Helaas besloten zij na een aantal mails over er weer dat er binnen hun communicatiestrategie op dat moment geen ruimte was voor berichten over de voorstelling.

We zijn zeer actief geweest in het benaderen van het grote publiek waar we via Dagmar Bokma over beschikten op zowel landelijk als lokaal/regionaal niveau. Dat leverde een uitgebreid interview op in Trouw en diverse aankondigingen in regionale en plaatselijke kranten en radiostations.

Over de verspreiding van de traditionele offline-middelen als de poster en de boekenleggers (dit keer uitgebreid met de mooie recensiequotes) die we hadden laten maken, zijn we in gesprek gegaan met de theaters. In veel gevallen konden de posters en boekenleggers kosteloos mee op de rondes die zij verzorgden of worden uitgedeeld bij voorstellingen in hun theaters waar een van ons onderdeel van was, waar Toon Tellegen onderdeel van was, of die vergelijkbaar bleken op het gebied van thematiek en aangetrokken publiek.

In elke stad hebben we (kinder)boekwinkels benaderd met de vraag of zij aandacht aan de voorstelling wilden besteden door het meegeven van de boekenlegger, het ophangen van de poster of het promoten van de voorstelling via hun social media-kanalen, nieuwsbrieven of interne mail.

We hebben onze social media-kanalen ruimschoots ingezet ter promotie van de voorstelling. Om het effect daarvan te vergroten hebben we ruim voor de start van de tournee heel actief onze persoonlijke vrienden op Facebook benaderd om de pagina van ons collectief te gaan volgen en hebben we een betaalde campagne ingezet om liefhebbers van het werk van Toon Tellegen en theater in algemene zin naar de pagina te trekken. Vervolgens hebben we met grote regelmaat uitdates gepost op zowel Facebook als Instagram over de voorstelling, met zowel beelden en verhalen van voor als achter de schermen. We hebben steeds actief de connectie gemaakt met de te bespelen theaters en de events die zij hadden aangemaakt rondom onze voorstelling op hun eigen kanalen. In een aantal gevallen maakten we zelf die events aan. Ook hebben we de trailer met voorstellingsbeeld een aantal keer aangepast met de informatie over aanstaande speelbeurten.

Een aantal keer hebben we met een klein budget maar een zeer gerichte doelgroep target de trailer ingezet om nieuw publiek te bereiken voor de speelsteden.

In vrijwel alle speelsteden speelden we voor zeer goed gevulde of uitverkochte zalen. Dit resulteerde aan het einde van de tournee in drie extra bijgeboekte voorstellingen in Theater Bellevue en Het Nationale Theater, waar we al eerder voorstellingen van 'Herinneringen aan mijn broer' speelden. Ter promotie van deze voorstellingen hebben we er voor gekozen een betaalde posterronde in te zetten in cafés en culturele locaties. Dit keer met de extra boodschap 'wegens succes bijgeboekt'. We hebben die campagne online ondersteund via onze eigen social media-kanalen, de social media van Thomas, Sacha en Jos (organisch en getarget en betaald) en door ruimte in te kopen om de theatrale trailer, met de recensiequotes en de informatie van de speelbeurten in Amsterdam in te zetten op de homepage van Theaterkrant.nl. Deze laatste actie droeg daarbij ook mee aan het verder bekendmaken en versterken van ons merk.

Werkveld

Kanttekening: Vaak is er kritiek op makers over het ondernemerschap. (Het FPK vond ons niet ambitieus genoeg voor aantal speelbeurten van de theaters aangezien onze connecties) Als wij heel eerlijk zijn, vinden we dat er in het milieu van programmeurs echt iets moet veranderen. Iemand 3 keer vriendelijk benaderen via de mail/telefonisch voor een mooie uitnodiging en vervolgens van heel veel theaters nul reactie krijgen, vinden we echt schandalig.

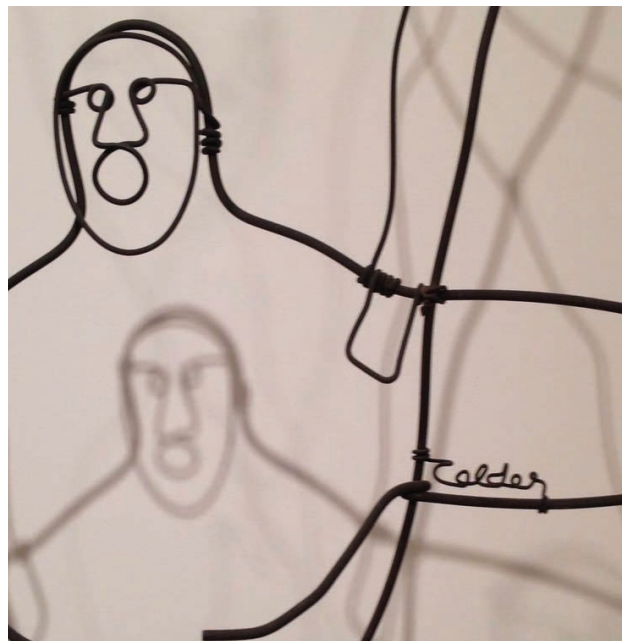
Omdat wij willen groeien en meer speelplekken willen bespelen in de toekomst hebben wij gedurende dit project meerdere keren programmeurs uitgenodigd voor onze voorstellingen.

Zo hebben wij ook contact gekregen met de Arenbergschouwburg in Antwerpen, die enthousiast was over ons werk. Er is een extra voorstelling bijgeboekt door hen. Samen met de programmeuse hebben we de Belgische programmeurs uitgenodigd. Onze hoop is om met het werk van Toon Tellegen ook in België door te breken, omdat Toon Tellegen in België nog veel bekender is dan in Nederland. Helaas, zijn de resultaten van de gekomen programmeurs erg mager.

Voor aankomende periode hebben we nu warme contacten gelegd met de volgende theaters en festivals: Hof88 Almelo, DNK Assen, Chassee Theater Breda, Den Bosch Verkade fabriek, Kunstmin Dordrecht, Theater de Slinger Houten, de Naald Naaldwijk, Theaters Zwolle, Festival over het IJ en Tweekt Festival.

Blik op de toekomst

Er zijn twee plannen die we aankomende tijd gaan uitvoeren. We hebben ons afgelopen tijd gefocust op hoe wij een vertelling kunnen verbeelden met attributen, decorstukken en sferische beelden. Hier zijn we naar ons inzien heel erg goed in geslaagd. We zijn trots dat we deze speelstijl verder hebben uitgewerkt. Waar wij nu behoefte aan hebben is verdieping. We gaan ons werk nu opsplitsen in twee delen. We willen de beeldende kant verder onderzoeken en een voorstelling maken waarin onze speelscenes weer aan bod komen.

Het circus van Calder

Zomer 2020 gaan we een festival voorstelling maken geïnspireerd op het 'Cirque Calder'. Alexander Calder is wereldberoemd van zijn 'mobielen', waarvan er één in de tuin van het Rijks Museum staat. Als levenslang side-project werkte Calder aan een miniatuur circus gemaakt van ijzerdraad, brokken kurk en stukjes stof. In de schuur van zijn tuin in Frankrijk kwam dat kleine circus tot leven. Een performance met als publiek de vrienden en collega's van de kunstenaar, waaronder Pablo Picasso.

Geïnspireerd op het werk van Calder creëren wij ons eigen miniatuur circus. Het wordt een beeldende performance waarin we met houtje touwtje objecten, grammelot en live camera de meest oeroude en theatrale vorm van entertainment weer tot leven willen brengen.

Mijn vader

Mijn Vader is een beeldende, muzikale voorstelling voor iedereen die een vader kent, is of heeft gehad. Het boek Mijn Vader van Toon Tellegen vormt voor theatermaker Jos Nargy de leidraad voor de voorstelling. In de voorstelling vertelt Jozef over zijn vader die er niet is en door hem wordt terug verzonnen. Een vader die alles kan: praten met dieren, boeven over een meer keilen en zo lang worden als hij wil. Maar ook heel gewoon zijn, soms.

Deze voorstelling hebben we als onderzoek gemaakt in 2013 voor theaterfestival de Parade, maar willen wij nu gaan uitwerken. Deze voorstelling is de basis geweest van onze specifieke speelstijl en is inhoudelijk erg sterk. In deze voorstelling kunnen wij ons focussen op speelscenes in een vast decorbeeld en zal een feest worden van slapstick, zang en poëzie. Wij willen in seizoen 2020/2021 met deze voorstelling uitkomen..

